

ת"פ 67750/03/17 - מדינת ישראל נגד שגיא ארליכמן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 67750-03-17 מדינת ישראל נ' ארליכמן
לפני כבוד השופט עמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רינת יצחקי

המאשימה

נגד

שגיא ארליכמן
ע"י ב"כ עו"ד שרית קוטלובסקי

הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. התביעה מייחסת לנאשם שני אישומים. האישום הראשון הוא האישום העיקרי. התיק התנהל לגבי אישום זה.
רוב העובדות הן עובדות מוסכמות. הדברים צולמו תוך כדי התרחשותם ועל כן אין קושי רב בקביעת העובדות המעטות השנויות במחלוקת.
2. הנאשם ומר רענן בן טובים (להלן: "המתלונן"), היו שכנים והתגוררו ברחוב בתל אביב. התביעה טוענת כי ביום 22.03.2016 סמוך לשעה 13:30, התאמן הנאשם בריקוד באמצעות חישוקים מחוץ לבניין תוך שמיעת צלילי מוזיקה.
המתלונן ביקש מהנאשם דרך חלון ביתו להנמיך את המוזיקה. הנאשם לא נעתר לבקשתו.
3. המתלונן ירד מביתו לאזור הרחבה בה התאמן הנאשם. הנאשם כיבה את המוזיקה. המתלונן עלה חזרה לביתו. בהמשך הפעיל הנאשם בשנית את המוזיקה.
4. המתלונן ירד פעם נוספת לרחבה, בעט ברמקול השייך לנאשם. הנאשם התקרב למתלונן והחל ויכוח ביניהם. במהלך האירוע צילם המתלונן את הנאשם.

5. הנאשם התרחק מהמתלונן והחל לאסוף את החישוקים השייכים לו. המתלונן הלך בעקבותיו. בשלב זה בעט הנאשם בחישוקים ובתגובה תקף הנאשם את המתלונן בכך שניסה לחטוף מיידו את הטלפון הנייד שלו. בתגובה לכך, תקף המתלונן את הנאשם באמצעות ידו שאחזה במפתח, בכך שהכה בו ומיד לאחר מכן דחף אותו.
- הנאשם ניסה לאחוז במתלונן, בתגובה הכה אותו המתלונן באזור צווארו וגרם לו לשריטות בפלג גופו העליון ובזרועו השמאלית.
6. בהמשך הניח הנאשם את משקפיו על הקרקע, הלם במתלונן באמצעות ידו ובעט בבטנו. המתלונן נסוג וביקש מהנאשם להפסיק, הנאשם המשיך בתקיפתו, תפס בחולצתו ובעט בראשו. המתלונן נפצע ודימם בראשו. הנאשם דחף אותו גם לאחר הבעיטה.
7. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן נפחות פרונטאלית אורביטלית קלה מצד שמאל, חתך במצח ולצרציה עורית בזרועות ידיו.
8. בגין אישום זה מייחסת המאשימה לנאשם עבירות של תקיפה חבלנית לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") ופציעה, עבירה לפי סעיף 334 לחוק.
9. ביום 06.04.2017 שוחרר הנאשם בתיק מ"ת 67767-03-17. באותו תיק נקבע כי הנאשם יורחק מהמתלונן ברדיוס של 500 מ'.
- התביעה טוענת כי ב - 4 הזדמנויות, החל מיום 20.04.2017 ועד 20.07.2017 שהה הנאשם בסמוך לבניין בו התגורר המתלונן.
- ביום 20.07.2014 בתגובה לשימושו של המתלונן בטלפון נייד כדי לצלמו, אמר לו הנאשם "התבקשתי על ידי עו"ד שלי לומר לך שלא תצלם אותי, זה פוגע בפרטיות שלי ומטריד אותי".
10. באישום השני יוחסה לנאשם עבירה של הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק.
11. בהתייחסותו לכתב האישום, מסר הנאשם באמצעות באת כוחו, כי הוא לא כיבה את המוזיקה אלא הנמיך את עוצמתה. הנאשם טען כי המתלונן נהג לקנטר אותו וכי יום האירוע היה מקרה נוסף של קנטור.
- הנאשם טען כי לאחר שמתלונן בעט ברמקולו הוא התקרב אליו.
- הנאשם טען כי רצה להפסיק את הפגיעה בפרטיות כשניסה לקחת את הנייד של המתלונן.

12. הנאשם טען כי המתלונן תקף אותו תוך שימוש בחפץ חד אלא שלא ידע את טיבו וכי הבעיטה שנתן הייתה במסגרת הגנה עצמית.

13. לגבי האישום השני, לא הייתה התייחסות מפורשת מצד הנאשם לגבי עובדותיו.

מהלך הדין

14. כפי שצינתי בתחילת הדברים, המחלוקות בין הצדדים אינן רבות.

האירוע כולו צולם וניתן לראות בסרט את מהלך ההתרחשות.

15. מחלוקת אחת מתייחסת להחזקת מפתח על ידי המתלונן בידו, שלב החזקת המפתח ומטרת החזקת המפתח.

מחלוקת נוספת מתייחסת לרגע הבנתו של הנאשם כי החפץ בידו של המתלונן הוא מפתח.

16. סוגיה נוספת שיש צורך להכריע בה הינה האם קדמה לתקיפתו של הנאשם תקיפה מצדו כלפי המתלונן.

17. המתלונן ערך זיכרון דברים אחרי האירוע, נחקר במשטרה ביום 23.03.2017 וכן העיד בפניי.

לעניין החזקת המפתחות מסר בהודעתו במשטרה (3/ס) "החזקתי מפתחות... אני החזקתי אותם בצורה כזאת שאם הוא יפגע בי הוא יפגע במפתחות ולא יפגע בי..".

18. בזיכרון הדברים (2/ס), כתב הנאשם באותו נושא: "... הזזתי ברגל את אחד החישוקים שהיה מונח על הרצפה, ברגע הזה התנפל עליי... היו עליי מפתחות שאני לא זוכר אם היו ביד כי ירדתי מהבית או שהוצאתי כדי להתגונן מהתקיפה שלו...".

19. בחקירתו הנגדית מסר המתלונן: "... היו לי מפתחות והוצאתי אותם כדי להתגונן והדבר הבא שאני זוכר שהייתי על הרצפה..".

20. התייחסותו של הנאשם לסוגיה החלה בחקירתו הראשונה (10/ת) ביום 22.03.2017 בשעה 17:52, כחמש שעות לאחר האירוע.

הנאשם מסר "... הוא הוציא מפתח ואיים שאם לא אפסיק הוא ידקור אותי. הוא דקר אותי בחזה וקרע

לי את החולצה..."

בהודעתו מיום 28.03.2017 מסר הנאשם כי אינו זוכר באיזה שלב הבחין בחפץ החד.

21. בהודעתו מיום 26.03.2017 (2/ת) מסר הנאשם: "... בשלב מסוים הוא כבר שלף חפץ חד, אני לא יודע מה זה, מפתח או כל חפץ חד אחר..."
22. בעדותו בפניי, הנאשם טען כי בעת שנדקר לא ידע איזה חפץ חד מחזיק המתלונן וכי הדבר ככל הנראה נודע לו כשראה מפתחות ביד המתלונן כשהמתלונן נפל.
23. על הנאשם נמצאה שריטה באורך כ- 5 ס"מ בצד שמאל בחזה עם סימני דימום קלים, שפשופים בצד ימין בחלק העליון של החזה, שפשופים ביד שמאל וקרע בחולצה (ת/8).
24. יתר הסוגיות השנויות במחלוקת מתייחסות לפרשנות הדברים שרואים בסרט האבטחה שצולם מביתו של אחד השכנים והועבר למשטרה על ידי המתלונן.
- לאחר שצפיתי מספר פעמים בסרט אני קובע כי מדובר בסרט שלא נערך ולא נעשו בו שינויים.
25. יודגש כי האירוע מרגע הבעיטה על ידי המתלונן ברמקול השייך לנאשם, ועד לנפילתו של המתלונן לאחר שנפגע מהבעיטה שבעט בו הנאשם, נמשך כדקה.
26. בסרט רואים את הנאשם מסובב חישוק ככל הנראה בצלילי מוזיקה. המתלונן יורד לרחבה ובוטט ברמקול הנייד של הנאשם. בהמשך דוחף המתלונן את הרמקול ברגלו.
- הנאשם מרים את הרמקול ומנסה להניחו במקום אחר, המתלונן מתקרב אליו.
27. יש חילופי דברים בין הצדדים, הנאשם משחרר את אחד החישוקים שהחזיק בידו.
28. כעבור כ- 10 שניות הנאשם מתכופף כדי להניח את הרמקול הנייד. המתלונן גורר עם רגלו את החישוק של הנאשם. בהמשך המתלונן, ברגלו השמאלית, בוטט בחישוק הנוסף שהיה על הקרקע.
29. כעבור מספר שניות הנאשם נצמד למתלונן. המתלונן הודף לאחור את הנאשם באמצעות ידו השמאלית שבה הוא מחזיק חפץ כהה. אחרי שנייה חוזר המתלונן על אותה פעולה.

30. הנאשם מניח את הרמקול שהיה בידו ומנסה להכות את המתלונן בפניו. מתחילות דחיפות הדדיות.
31. ב- 8 השניות האחרונות של התקרית, הנאשם הוא הרבה יותר תוקפני. הוא שולח בעיטה לבטנו התחתונה של המתלונן. המתלונן מנסה לסגת, מתכופף קדימה, הנאשם בועט לכיוונו, הבעיטה פוגעת באזור המצח של המתלונן. הנאשם דוחף אותו וגורם לנפילתו.
32. מהתיאור של האירוע עולה בבירור כי מעשיו של המתלונן בתחילת התקרית לא היו תקינים. המתלונן לא היה מוסמך לדרוך או לבעוט בחפציו של הנאשם.
- המתלונן גם החזיק במפתחות כנשק להגנה, כפי שציין בעצמו, בהנחה והתקרית תפתח לתקרית אלימה.
33. לא מצאתי כי הייתה הצדקה להניף את המפתח לעבר החזה של הנאשם לפגוע בו.
- גם אם הנאשם נצמד אל המתלונן וניסה לקחת את הנייד שבידו זה לא הצדיק תקיפה באמצעות נשק קר.
34. השאלה המתעוררת הינה האם תגובתו של הנאשם הייתה מידתית והאם עומדת לו הגנה עצמית.
- לעניין מודעתו של הנאשם לגבי טיב החפץ שפגע בו, אני מאמין לו שבעת שחש בדקירה הוא לא ידע מה טיב החפץ וכי הדבר התברר לו מיד בסיום התקרית.

ההיבט המשפטי

35. סעיף 34 י לחוק המגדיר את ההגנה העצמית קובע: "לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי כי כדי להדוף התקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו שלו או של זולתו; ואולם אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים".
36. במקרה זה המתלונן בעט ברמקול של הנאשם, המשיך ובעט בחישוקים שלו למרות בקשותיו של הנאשם שלא ייגע בחפציו.
- הנאשם ניסה להניח שוב את הרמקול ולחזור להתאמן. הנאשם גם אמר למתלונן לפנות למשטרה אם הוא סבור שמעשיו לא חוקיים.
- בניגוד לדבריו בפניי, רואים כי המתלונן לא ממהר לנתק מגע מהנאשם ומנסה למנוע את חידוש המוזיקה.

37. בנסיבות אלה, שליחת היד פעמיים על ידי המתלונן לעבר הנאשם וגרימת פציעתו שבדיעבד התבררה כקלה, יכלה ליצור, בצדק, אצל הנאשם תחושה של איום על שלמות גופו.
38. למרות תגובתו הנמרצת של הנאשם שגרמה לפציעה הרבה יותר משמעותית למתלונן, לא שוכנעתי כי התגובה הייתה בלתי מידתית.
39. ההגנה העצמית נותחה על ידי בית המשפט העליון, ב- ע"פ 8133,8181/09 שחר מזרחי נ' מדינת ישראל (פסק דין מיום 25.7.10) באותו פסק דין כותבת הנשיאה, כבוד השופטת בייניש: "שילוב הוראות הסעיפים המתייחסים להגנה עצמית ולטעות במצב דברים מוביל למסקנה כי אדם יכול ליהנות מהגנת ההגנה העצמית, אף אם יסודותיה לא התקיימו במציאות, וזאת אם טעה טעות כנה בנוגע להתקיימות התנאים העובדתיים המקימים את ההגנה".
40. הנאשם לא ידע את טיב החפץ החד וחשש לדקירה נוספת אם לא ינטרל את המתלונן. הדברים התרחשו במהירות רבה, פחות מ- 10 שניות. בנסיבות הכוללות של האירוע יש לראות במעשה הנאשם התנהגות שחוסה תחת ההגנה של הגנה עצמית.
- ראה לעניין זה גם את ע"פ 6329/07 מדינת ישראל נ' יחזקאל (פורסם ב- 30.04.08 בנבו), וכן ע"פ 4191/05 ארנולד אלטגאוז נ' מדינת ישראל (פורסם ב- 25.10.06).
41. התוצאה הינה שאני מזכה את הנאשם מהאישום הראשון.

האישום השני

42. ביום 06.04.2017 שוחרר הנאשם ממעצרו ונקבע כי עליו להימנע מקשר ישיר או עקיף עם המתלונן וכן ניתן צו הרחקה ברדיוס של 500 מ' מהמתלונן.
- ההחלטה ניתנה בתיק מ"ת 67767-03-17.
- ביום 22.06.2017 באותו תיק ביטל השופט את צו ההרחקה, אך השאיר על כנו את האיסור ליצור קשר עם המתלונן.
43. הנאשם נחקר ביום 02.05.2018 בהקשר להפרת הצווים שצוינו לעיל.
- הוא טען שאינו זוכר את ההפרות והוסיף שבאחד הפעמים שהמתלונן קילל והטריד אותו אמר לו להפסיק. הנאשם לא התייחס לשני סרטים בהם הוא נראה בסמוך למתלונן.

44. המתלונן העיד כי הנאשם הפר מספר פעמים את צו ההרחקה וזלזל בהחלטות בית המשפט.

45. נוכח כל האמור לעיל, מורשע הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק.

ניתנה היום, ו' תמוז תשע"ט, 09 יולי 2019, במעמד הצדדים